

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., v právní věci žalobce **J. L.**, bytem v L., M. 920, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem v Praze, Na Zlatnici 301/2, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem v Olomouci, Jeremenkova 40/a, **o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 10. 2014, č. j. KUOK 93352/2014, ve věci přestupku,**

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**
- III. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí, citovaného v záhlaví, jímž bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Mohelnice dne 30. 7. 2014, čj. MUMO - OD/19733/14. Tímto rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze páčání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), kterého se dopustil

tím, že dne 28. 1. 2014 ve 14.00 hodin při jízdě vozidlem značky SAAB registrační značky X, na pozemní komunikaci v obci Mohelnice, na ulici Třebovské, při výjezdu z čerpací stanice Lukoil, nerespektoval dopravní značku „C3a - Prikázaný směr jízdy zde vpravo“, přičemž odbočil vlevo a pokračoval po pozemní komunikaci I/35 ve směru jízdy na obec Podolí. Tímto svým jednáním porušil žalobce § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a za přestupek mu byla uložena pokuta ve výši 2.000 Kč.

[2] Žalobce napadl napadené rozhodnutí z důvodu nezákonnosti, neboť věc byla projednána po uplynutí lhůty, po které zanikla odpovědnost za přestupek. Žalobce požádal správní orgán I. stupně, jakož i žalovaného samostatným dopisem (přílohou) o doručování písemností na elektronickou adresu k.@s..eu (důkaz: vlastní text podání, potvrzení o přijetí podání elektronickou podatelnou žalovaného pod identifikátorem KUOLX00RC49G, KUOL0C0TK062). Žalovaný napadené rozhodnutí na elektronickou adresu zástupce žalobce nevypravil (žalobce nemůže prokázat negativní skutečnost, navrhuje však, aby soud uložil žalovanému povinnost prokázat opak na jednání). V případě, že by žalovaný písemnost na elektronickou adresu zmocněnce vypravil, vedl by takový postup k ochraně práv účastníka, neboť jen, tak by se žalobce o rozhodnutí dozvěděl; zmocněnec by jeho doručení potvrdil, neboť tak zpravidla činí (důkaz: potvrzení o úspěšném doručování zmocněnci na e-mail). Pokud žalovaný písemnost nevypravil na elektronickou doručovací adresu, nemohlo být účinné ani doručení fikcí při pokusu o doručení na adresu trvalého pobytu; nebyly splněny podmínky podle § 18 odst. 8 správního řádu (srovnej závěr číslo 86 zasedání Poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 14. 12. 2009: „Ve smyslu § 19 správního řádu nemůže nesprávné doručování poštou vést k uplatnění fikce doručení. Zde by totiž nezákonnost postupu správního orgánu měla negativní dopad na právní postavení adresáta“). Napadené rozhodnutí tak bylo doručeno teprve 11. 3. 2015, kdy zmocněnec žalobce nahlédl do spisu a převzal jeho kopii. Zmocněnec do spisu nahlédl proto, že žalobci bylo doručeno „Vyrozumění o výši nedoplatku“, čj. MUMO - EO/35634/15 ze dne 6. 2. 2015, vydané Městským úřadem Mohelnice, ekonomickým odborem, a proto měl potřebu zjistit, z jakého důvodu je po něm vyžadována úhrada nedoplatku, když ve věci nebylo pravomocně rozhodnuto. Přestupek měl být spáchán dne 28. 1. 2014, odpovědnost za přestupek zanikla dne 29. 1. 2015, rozhodnutí o odvolání bylo doručeno dne 11. 3. 2015, tj. po uplynutí jednoleté promlčecí lhůty k projednání přestupku. To představuje bez dalšího nezákonnost rozhodnutí (rozsudek NSS ze dne 16. 6. 2010, čj. 5 As 60/2009 - 163).

[3] Žalovaný ve vyjádření k žalobě poukázal na § 19 odst. 3 správního řádu a uvedl, že v daném případě je zcela zřejmé, že zmocněnec žalobce neměl v úmyslu správní řízení urychlit, nýbrž zpomalit, případně znemožnit doručení rozhodnutí ve věci. Jak je zajisté krajskému soudu známo, v obdobných případech volí zmocněnci žalobců řízení o přestupcích stejnou či obdobnou strategii. Uvedený závěr není jen výsledkem posouzení žalovaného, obdobnými případy se zabýval i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 4. 5. 2011,

čj. 1 As 27/2011 - 81 s odkazem na nálezy Ústavního soudu ze dne 25. 9. 1996, sp. zn. III. ÚS 83/96 a dále v rozsudku NSS ze dne 4. 12. 2013, čj. 1 As 83/2013 - 60. Žalovaný byl přesvědčen, že žalobce nebyl krácen na svých procesních právech, kdy mu bylo rozhodnutí zasláno v souladu se správním řádem a taktéž mu bylo doručeno ve lhůtě do jednoho roku od spáchání přestupku.

[4] Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 14. 10. 2014.

[5] Ze správního spisu ve vztahu k souzené věci soud zjistil, že zmocněnec žalobce K. S. v plné moci uvedl adresu pro doručování veškerých písemností na e-mail s.@centrum.cz. Z této adresy s oprávněnou úřední osobou zmocněnec komunikoval dne 18. 4. 2014. V elektronické zprávě zasláné 18. 4. 2014 v 10.05 hodin zmocněnec oprávněnou úřední osobu požádal, aby doručovala veškeré písemnosti na jeho soukromou elektronickou adresu opatřenou zaručeným elektronickým podpisem k.@s.eu.

[6] Předvolání ze dne 18. 4. 2014 bylo zasláno zmocněnci na adresu jeho bydliště poštou, dále elektronicky na elektronickou adresu s.@centrum.cz, ze které zmocněnec žalobce nepotvrdil přijetí. Dále bylo předvolání zasláno 23. 4. 2014 na adresu k.@s.eu. Ani z této adresy nepotvrdil zmocněnec žalobce přijetí písemnosti (v potvrzení o doručení bylo uvedeno: *mail relayed*). Žalobce se prostřednictvím zmocněnce k věci písemně vyjádřil, z opatrnosti podal odvolání. Podle protokolu o projednání přestupku správní orgán doručoval na doručovací adresu uvedenou v základních registrech evidence obyvatel zmocněnci. Na tuto adresu poštou byla zmocněnci dále zaslána výzva k seznámení s podklady rozhodnutí v přestupkové věci. Ta byla zaslána na požadovanou elektronickou adresu, ze které zmocněnec žalobce přijetí opět nepotvrdil. Rozhodnutí o přestupku bylo zasláno poštou na doručovací adresu zmocněnce žalobce. Rozhodnutí o přestupku bylo zasláno i na požadovanou elektronickou adresu, přijetí písemnosti zmocněnec žalobce nepotvrdil.

[7] Zmocněnec žalobce podal odvolání (dle jeho textu) z opatrnosti, protože se z telefonického rozhovoru dozvěděl, že věci bylo vydáno rozhodnutí.

[8] Usnesení o určení lhůty pro doplnění podaného odvolání bylo žalobci doručeno na adresu pro doručování zmocněnce, a na obě zmocněncovy výše uvedené elektronické adresy. Z žádné elektronické adresy přijetí písemnosti zmocněnec žalobce nepotvrdil.

[9] Napadené rozhodnutí bylo zasláno poštou zmocněnci žalobce na jeho doručovací adresu U S. 1622/1, Š..

[10] Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[11] Podle § 19 odst. 8 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb., ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí) *písemnosti uvedené v odstavci 4 se na požádání adresáta doručují jiným způsobem podle tohoto zákona; v takovém případě platí, že písemnost je doručena třetím dnem ode dne, kdy byla odeslána. V případě doručování na elektronickou adresu platí, že písemnost je doručena v okamžiku, kdy převzetí doručované písemnosti potvrdí adresát zprávou podepsanou jeho uznávaným elektronickým podpisem. Nepotvrdí-li adresát převzetí písemnosti nejpozději následující pracovní den po odeslání zprávy, která se nevrátila jako nedoručitelná (odstavec 9), doručí správní orgán písemnost, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal.*

[12] Podle § 24 odst. 1 správního řádu *jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenu posledním dnem této lhůty.*

[13] V posuzovaném případě bylo rozhodnutí žalovaného doručeno zmocněnci žalobce prostřednictvím provozovatele poštovních služeb v souladu s § 24 odst. 1 správního řádu dne 27. 10. 2014. Přestupek se stal dne 28. 1. 2014, tudíž k zániku odpovědnosti podle § 20 odst. 1 zákona o přestupcích (č. 200/1990 Sb.), tj. uplynutí jednorozhodnutí o odvolání, dojít nemohlo. Předem dnem 28. 1. 2015 totiž žalobou napadené rozhodnutí žalovaného již bylo v právní moci.

[14] V souzené věci byla naplněna hypotéza § 19 odst. 8 poslední věta správního řádu. Zmocněnec žalobkyně potvrzení přijetí zprávy, které se nevrátila jako nedoručitelná, nepotvrdil. Proto doručoval správní orgán tak, jako kdyby zmocněnec žalobkyně o doručení na elektronickou adresu nepožádal. Správní orgán I. stupně opakovaně doručoval zmocněnci žalobce na e-mailové adresy (tj. všechny, které zmocněnec uvedl nebo které byly správnímu úřadu známy – s.@centrum.cz i k.@s.eu) i poštou. Takto doručoval správní orgán I. stupně předvolání (na obě známé elektronické adresy), výzvu k seznámení s podklady rozhodnutí (na požadovanou elektronickou adresu i poštou) a rozhodnutí o přestupku (na požadovanou elektronickou adresu i poštou) a rovněž byla tak zmocněnci žalobce doručena výzva k doplnění odvolání (na obě známé elektronické adresy i poštou). Ani v jednom z uvedených případů elektronického doručování zmocněnec žalobce nepotvrdil doručení písemnosti či zprávy. V takovém případě byly splněny podmínky § 19 odst. 8 správního řádu a správní orgán byl povinen doručovat prostřednictvím držitele poštovní licence, což činil a doručoval řádně.

[15] Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2015, čj. 8 As 55/2015 – 26 anebo ze dne 23. 7. 2015, čj. 8 As 36/2015 – 54 (www.nssoud.cz) pokud zmocněnec nepotvrzoval přijetí písemností na požadované elektronické adrese, bylo nutno mu doručovat poštou (srov. bod 29

rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2015, čj. 8 As 55/2015 – 26). Zmocněnec žalobce nepotvrzoval opakovaně přijetí písemností ani z adresy s.@centrum.cz, ze které komunikoval se správním orgánem dne 18. 4. 2014.

[16] Pro úplnost soud dodává, že popsané využití elektronických adres s diakritikou je součástí promyšleného procesního postupu, jenž má za cíl komplikovat a protahovat řízení či vytvářet problémové situace, které mohou s určitou mírou pravděpodobnosti vést k pochybením správních orgánů a tak dosahovat zániku odpovědnosti za přestupek (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2015, čj. 8 As 55/2015 – 26 nebo ze dne 20. 5. 2015, čj. 4 As 76/2015 – 37). Takovému postupu soudy neposkytují soudní ochranu.

[17] Závěrem soud shrnuje, že správní orgány zjistily správně skutkový stav, vybraly správně právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily v souladu se zákonem a obecnými právními principy správné skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil.

[18] Úspěšný žalovaný žádné náklady řízení nepožadoval a soud ze spisu žádné nezjistil, proto mu je nepřiznal, a neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, to vše podle § 60 odst. 1 s. ř. s.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Olomouci dne 31. 12. 2015

Za správnost vyhotovení:
Markéta Chrudinová

JUDr. Martina Radkova, Ph.D., v. r.
samosoudkyně